

RETTEEN I HORSENS DOM

afsagt den 14. oktober 2022

Sag

[redacted]
(beskikket advokat [redacted])

mod

[redacted]
(advokat Louise Julie Høgh Jørgensen)

Denne afgørelse er truffet af dommer [redacted].

Sagens baggrund og parternes påstande

Retten har modtaget sagen den 12. maj 2020.

Sagen drejer sig om personskadeerstatning. Den 9. april 2014 kom sagsøgeren til skade ved et trafikuheld, idet han blev påkørt bagfra af en bilist, der var forsikret hos det sagsøgte forsikringsselskab. Forsikringsselskabet har anerkendt erstatningspligten, og sagen angår herefter navnlig, om sagsøgeren ved ulykken pådrog sig varigt mén og erhvervsevnetab, og om han har krav på erstatning herfor.

Sagsøger, [redacted], har fremsat påstand om, at sagsøgte, [redacted], skal betale 689.923,40 kr. med procesrente fra den 7. maj 2019, jf. erstatningsansvarslovens § 16, subsidært et mindre beløb efter rettens skøn.

Påstanden er opgjort sådan:

Godtgørelse for varigt mén på 8 %

- efter aldersreduktion

68.299,20 kr.

Erstatning for erhvervsevnetab på 50 %

- beregnet ud fra en årsløn på 128.000 kr.
- efter pristalsregulering og aldersreduktion 583,075,00 kr.

Erstatning for rimelige advokatudgifter 40.000,00 kr.

I alt 689.923,40 kr.

■■■■■■■■■■ har fremsat påstand om frifindelse.

■■■■■■■■■■ har fri proces.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Af rapport af 4. maj 2018 fra Dan Crash fremgår:

" ...

Opsummering

1. *Hvad var den sandsynlige hastighed/hastighedsændring i sammenstødsøjeblikket?*

Den sandsynlige påkørselshastighed er ca. 14 km/t, hvormed hastighedsændringen for Toyota Aygo beregnes til 9,5 km/t i bagendekollisionen og 6,7 km/t i frontalkollisionen.

2. *Hvad var den største hastighed/hastighedsændring ved påkørslen?*

Den største kollisionshastighed beregnes til ca. 16 km/t, hvormed hastighedsændringen for Toyota Aygo beregnes til 9,5 km/t i bagendekollisionen og 6,7 km/t i frontalkollisionen.

3. *Hvilken påvirkning var på føreren i Toyota Aygo udsat for ved påkørslen*

Føreren udsættes således for accelerationspåvirkninger på overkroppen på 7-8 g op på hovedet 10-12 g i bagendekollisionen.

I den følgende frontalkollision beregnes accelerationspåvirkningen på overkroppen til 3,5 – 4,6 g og på hovedet til 2,1 – 2,6 g.

herunder;

a. ramte hovedet noget – rude eller nakkestøtte m.v.

Ja hovedet ramte nakkestøtten.

b. blev airbags udløst

Frontairbags blev ikke udløst som følge af frontalkollisionen.

c. blev selestrammer aktiveret.

Denne udløses sammen med frontairbags og er således ikke udløst.
..."

Af vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 7. maj 2019 fremgår blandt andet:

"...

Varigt mén

Vurdering af varigt mén

Det varige mén er 8 procent

Vores lægekonsulenter med speciale i neurokirurgi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.

Grundlaget for vores vurdering:

- [REDACTED] blev den 9. april 2014 som bilist påkørt bagfra af en anden bil under kørsel.
- Første lægelige kontakt var hos egen læge dagen efter, hvor [REDACTED] klagede over smerter i venstre side af halsen samt føleforstyrrelser i fingrene på venstre side. Objektiv undersøgelse viste ømhed af nakkemuskulaturen og nedsat bevægelighed af nakken.

Vi har lagt vægt på, at [REDACTED] ved den anmeldte ulykke blev påkørt bagfra, hvilket er egnet til at medføre en nakkeforvridning med varige nakkegener.

Vi har endvidere lagt vægt på, at der initialt er beskrevet ømhed af nakke med bevægeindskrænkning, samt klager over føleforstyrrelser i fingrene på venstre side.

Der er efterfølgende beskrevet en forværring i tilstanden med mistanke om somatisering. I den neurokirurgiske speciallægeerklæring fra april 2015 er der fundet følger efter nakkeforvridning med indtryk af somatisering.

I erklæringen er der således angivet konstante nakkesmerter af kraftig, trykkende karakter, som stråler ud mod skuldre og ned i ryggen mod lænden. Der er endvidere beskrevet konstant svimmelhed, med forværring ved bevægelse af hovedet med besvimlesestilfælde. Der er endvidere angivet periodevis beskrevet en strammende, trykkende fornemmelse i venstre hånd, som til tider også kan forekomme

i højre hånd. Der angives betydelige hukommelsesproblemer og tendens til lys- og lydfølsomhed.

På baggrund af traumets karakter og de initiale forløb vurderer vi, at de anførte gener alene delvist kan tilskrives den anmeldte skade.

Vi vurderer således at der til ulykken kan tilskrives gener i form af daglige nakkesmerter med en vis bevægeindskrænkning, som er mere end lette, men mindre end middelsvær.

...

Erhvervsevnetab

Vurdering af erhvervsevnetabet

Erhvervsevnetabet er 50 procent

...

Grundlaget for vores vurdering af erhvervsevnen efter skaden er:

- [REDACTED] blev efter skaden sygemeldt og var ikke i stand til at genoptage hans arbejdsopgaver som frisør.
- [REDACTED] solgte herefter hans frisørsalon og gennemgik et kommunalt afklaringsforløb.
- Det kommunale afklaringsforløb viste en væsentlig nedsat funktionsevne og [REDACTED] blev på baggrund heraf tilkendt førtidspension.
- Oplysninger fra SKAT viser, at [REDACTED] fra 1. november 2017 overgik til førtidspension.

Vi har ved vurderingen lagt vægt på, at der efter vores vurdering vores vurdering skaderelaterede funktionsbegrænsninger i form af nakkesmerter og indskrænket bevægelighed af nakken.

Vi har endvidere lagt vægt på, at en del af de efterfølgende gener, herunder nakkegenerne, ikke kan relateres til skaden.

Vi har derfor foretaget en skønsmæssig vurdering af, hvad [REDACTED] burde kunne med de skadesrelaterede nakkegener.

Det er vores vurdering, at de skadesrelaterede nakkegener har medført et varig påvirkning af hans erhvervsevne. Vi vurderer dog samtidig, at han med de skades relaterede nakkegener burde have været i stand til delvist at genoptage hans tidligere arbejde som frisør med et lavere timeantal.

Idet [REDACTED] ikke nåede at 'forsøge genoptagelse af hans arbejde, eller anden erhvervsmæssig afklaring af erhvervsevnen inden de ikke-skadesrelaterede gener udviklede sig, har vi foretaget en skønsmæssig vurdering ud fra skadens omfang.
..."

Ved Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings genvurdering af 18. juli 2019 blev der ikke ændret på vurderingen.

Af Retslægerådets udtalelse af 27. august 2021 fremgår:

" ...

Spørgsmål 1:

Der henvises til sagens bilag A, hvoraf fremgår, at hastighedsændringen for sagsøgers bil var 9,5-10,5 km/t. Retslægerådet bedes oplyse, om en hastighedsændring i denne størrelsesorden i sig selv er egnet til at forårsage nakkegener af varig karakter?

Retslægerådet bedes begrunde sit svar.

Tekniske analyser af biluheld og vurderinger af hastighedsændringer ligger udenfor Retslægerådets sagkundskab. Der har i dette tilfælde været tale om en beskeden påvirkning uden strukturel eller neurologisk skade. En sådan vævspåvirkning vil være selvbegrænsende og er ikke af en karakter, der er egnet til at fremkalde varige symptomer. Der blev i det umiddelbare forløb fundet let muskelømhed, jf. bilag D, side 15, mens der i ugerne efter ulykkestilfældet kom tiltagende klager, der af egen læge blev opfattet som funktionelle, det vil sige uden baggrund i somatisk skade, jf. bilag D, den 24. april 2014 og 2. maj 2014. Dette understøttes af, at sagsøger efter ulykkestilfældet over tid udviklede fuldstændige fiksering af halsen på trods af, at der ikke er objektive fund, som kan forklare fikseringen af halsen.

Spørgsmål 2:

Retslægerådet bedes oplyse, hvilke om nogle nye selvstændige skader og/eller forværring af eksisterende skader, sagsøger pådrog sig ved færdselsuheldet den 9. april 2014 for så vidt angår nakke og ryg.

Retslægerådet bedes begrunde sit svar.

Der er ikke i det fremsendte beskrevet tidligere eller efterfølgende skade på nakken. Der henvises endvidere til besvarelsen af spørgsmål 1.

Spørgsmål 3:

Såfremt Retslægerrådet ved besvarelsen af spørgsmål 2 finder, at sagsøger ved færdselsuheldet den 9. april 2014 pådrog sig nye selvstændige skader og/eller forværring af eksisterende skader, bedes Retslægerrådet oplyse, om sagsøger som følge deraf har varige gener. I bekræftende fald bedes Retslægerrådet oplyse hvilke varige gener, der er tale om.

Retslægerrådet bedes begrunde sit svar og om muligt angive graden af sandsynlighed.

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 1 og 2.

Spørgsmål 4:

Af journal fra neurologisk afdeling den 8. oktober 2015, bilag 27, fremgår, at sagsøger fremsatte følgende klager:

- Smerter i nakken,
- Smerter i ryggen,
- Besvimelsestendens,
- Svimmelhed,
- Hovedpine,
- Mavesmerter,
- Kvalme,
- Opkastninger,
- Luft i maven,
- Balanceproblemer,
- Koncentrationsproblemer,
- Hukommelsesproblemer,
- Træthed,
- Smerter i fingerled,
- Smerter i håndled,
- Smerter i skuldrene,
- Muskelsmerter,
- Følelsesløshed,
- Kraftesløshed,
- Svedudbrud,
- Rysten og sitren

Retslægerrådet bedes oplyse, om de oplistede symptomer eller gener er uspecifikke i den forstand, at man ikke alene ud fra deres tilstedeværelse kan drage nogen konklusion vedrørende årsagen. Retslægerrådet bedes med andre ord oplyse, om der er tale om symptomer, der er genkendelige i relation til mange forskellige tilstande.

Retslægerådet bedes begrunde sit svar.

De mange efterfølgende klager har funktionelt præg, og Retslægerådet finder det mindre sandsynligt (under 50 %), at de er forårsaget af ulykkestilfældet.

Spørgsmål 5:

Der henvises til de i journal fra neurologisk afdeling den 8. oktober 2015, bilag 27, oplyste symptomer og gener, som er gengivet i spørgsmål 4. Retslægerådet bedes oplyse hvilke af disse gener, der mest sandsynligt er en følge af færdselsuheldet den 9. april 2014, og hvilke af generne der mest sandsynligt er en følge af øvrige og færdselsuheldet uvedkommende forhold.

Retslægerådet bedes begrunde sit svar og om muligt angive graden af sandsynlighed.

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 4.

Spørgsmål 6:

Af speciallægeerklæring af 30. maj 2018, bilag B, fremgår, at sagsøger blandt andet fremsatte følgende klager:

- 1) Konstante og vedvarende smerter i nakken, der stråler både op i hovedet og ned ad rygsøjlen. Smerterne er tilstede i døgnets 24 timer, og kan give smertefulde jag,*
- 2) Angiver at lave intet i hjemmet, står ikke for madlavning, rengøring eller pasning af børnene,*
- 3) Han kører ikke bil,*
- 4) Armene føles tunge og stive,*
- 5) Han skal skifte stilling hele tiden på grund af smerterne,*
- 6) Føler sig træt, trist og modløs,*
- 7) Afbrudt nattesøvn på grund af smerter,*
- 8) Angiver sig svimmel i perioder, haft nogle nærbesvimelsestilfælde,*
- 9) Går gerne en kort tur om dagen*

Retslægerådet bedes oplyse, om de oplyste symptomer eller gener er uspecifikke i den forstand, at man ikke alene ud fra deres tilstedeværelse kan drage nogen konklusion vedrørende årsagen.

Retslægerådet bedes med andre ord oplyse, om der er tale om symptomer, der er genkendelige i relation til mange forskellige tilstande.

Retslægerådet bedes begrunde sit svar.

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 4.

Spørgsmål 7:

Der henvises til de i speciallægeerklæringen af 30. maj 2018, bilag B, oplistede symptomer og gener, som er gengivet i spørgsmål 6. Retslægerådet bedes oplyse hvilke af disse gener, der mest sandsynligt er en følge af færdselsuheldet den 9. april 2014, og hvilke af generne der mest sandsynligt er en følge af øvrige og færdselsuheldet uvedkommende forhold.

Retslægerådet bedes begrunde sit svar og om muligt angive graden af sandsynlighed.

På tidspunktet for ulykkestilfældet havde sagsøger gennemgået et langvarigt forløb med hjertesygdom og deraf afledt psykisk påvirkning. Der var i forbindelse med hjertet symptomer fra halsen (bilag D, side 69), træthed generelt og i armene (bilag D, side 69 og 88). En reaktion, som den beskrevne, opstår på baggrund af et kompleks af biopsykosociale faktorer, hvoraf ulykkestilfældet kun er en enkelt del. Der henvises således til oplysninger om andre forhold i bilag D (kriminalitet, side 70 samt psykisk påvirkning af materiel skade umiddelbart før ulykkestilfældet og underskud på salon i notat af 7. oktober 2014, side 63-64). Vedrørende årsagssammenhæng med ulykkestilfældet henvises der til besvarelsen af spørgsmål 1 og 4.

Spørgsmål 8:

Der henvises til speciallægeerklæring af 30. maj 2018, bilag B, hvoraf fremgår under punktet "objektivt" vedrørende columna cervicalis, at "Hoved holdes flekteret og fuldstændig stift, kan på ingen måde fås til at kigge hverken til højre eller venstre eller flekttere eller ekstendere, angiver dette på grund af smerter. Nakken må nærmest ikke palperes på grund af ekstreme smerter."

Retslægerådet bedes oplyse, om denne tilstand i columna cervicalis efter Retslægerådets opfattelse er en følge af færdselsuheldet den 9. april 2014 eller om tilstanden mere sandsynligt er en følge af øvrige og færdselsuheldet uvedkommende forhold.

Retslægerådet bedes begrunde sit svar og om muligt angive graden af sandsynlighed.

Der er tale om en reaktion uden proportion med det oprindelige traume, der henvises endvidere til besvarelsen af spørgsmål 1, 4 og 7.

Spørgsmål 9:

Finder Retslægerådet, at sagsøger opfylder kriterierne for forskningsdiagnosen Bodily Distress Syndrome eller en anden funktionel lidelse?

I bekræftende fald bedes Retslægerådet oplyse, om denne lidelse mest sandsynligt er en følge af færdselsuheldet den 9. april 2014 eller om den mest sandsynligt er en følge af øvrige og færdselsuheldet uvedkommende forhold.

Retslægerådet bedes begrunde sit svar.

Den anførte diagnose er ikke alment anerkendt i lægelig sammenhæng. Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 1, 4 og 7.

Spørgsmål 10:

Retslægerådet bedes oplyse, hvorvidt Retslægerådet finder det mest sandsynligt, at sagsøgers gener i nakken, således som de senest er beskrevet i de lægelige akter, helt eller delvist kan henføres til færdselsuheldet den 9. april 2014, eller om sagsøgers gener i nakken mest sandsynligt er en følge af forhold, der er færdselsuheldet den 9. april 2014 uvedkommende.

Retslægerådet bedes begrunde sit svar.

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 1, 4 og 7.

Spørgsmål 11:

Retslægerådet bedes oplyse, om de symptomer, sagsøger angiver at lide af, er almindelige og hyppigt forekommende i befolkningen.

Retslægerådet bedes begrunde sit svar.

De enkelte klager, som er beskrevet, findes i almen befolkningen, mens det samlede kompleks sjældent opstår spontant. Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 1, 4 og 7.

Spørgsmål 12

Giver sagen i øvrigt Retslægerådet anledning til bemærkninger?

Nej.

Spørgsmål A:

I forlængelse af sagsøgtens spørgsmål 1, henledes Retslægerådets opmærksomhed på, at hastighedsændringen på 9,5-10,5 km/t alene vedrørende den ene kollision. Det præciseres således under henvisning til bilag A, at hastighedsændringen for sagsøgers bil var 9,5-10,5 km/t for den bagfrakommende kollision, mens

hastighedsændringen var 6,7-7,7 km/t for frontalkollisionen. Det fremgår ligeledes, at sagsøgers bil bliver udsat for modsatrettede accelerationspåvirkninger.

Retslægerådet bedes oplyse, om de angivne hastighedsændringer med modsatrettede accelerationspåvirkninger er egnet til at give varige nakkegener?

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 1.

Spørgsmål B:

Retslægerådet bedes oplyse, om der er årsagssammenhæng mellem sagsøgers gener i form af bl.a. konstante nakkesmerter, som stråler ud mod skuldre og ned mod lænden, svimmelhed, hovedpine, hukommelsesmæssige vanskeligheder samt lys- og lydfølsomhed og færdselsuheldet den 9. april 2014?

Retslægerådet bedes begrunde sit svar.

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 1 og 4.

Spørgsmål C:

Under henvisning til sagsøgte spørgsmål 4 og 6, bedes Retslægerådet yderligere oplyse, om der er tidsmæssigt sammenhæng mellem alle eller nogle af de oplistede symptomer og færdselsuheldet den 9. april 2014 og i givet fald, hvilke?

Retslægerådet bedes videre oplyse, om der er konkurrerende årsager til alle eller nogle af sagsøgers symptomer, herunder om der i sagens bilag kan findes anden forklaring på symptomerne, end færdselsuheldet den 9. april 2014? I givet fald, hvilke symptomer?

Retslægerådet bedes begrunde sit svar.

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 1 og 4.

..."

Forklaringer

[redacted], [redacted], [redacted], [redacted]
og [redacted] har afgivet forklaring.

[redacted] har forklaret, at han er 54 år. Til daglig sidder han hjemme, går ture og arbejder lidt en gang imellem. Han arbejder ikke meget, for det kan han ikke pga. smerter. Han får førtidspension. Det kan godt passe, han fik det tilkendt 1. november 2017.

Den dag, ulykken skete, holdt han i kø ved et lyskryds på [REDACTED] ved [REDACTED]. Han var kommet fra motorvejen og kørte ind mod Horsens. Han tror, man må køre 60-70 km/t på den strækning. Han blev påkørt bagfra. Han tror, ham bagved kom kørende uden at have holdt i køen. Hans egen fornemmelse er, at den bagvedkørende kørte med en hastighed på 40-50 km/t, fordi hans egen bil blev skubbet ind i bilen foran. Han oplevede det som en voldsom ulykke. Da han skulle åbne døren, sad den fast, og det lykkedes nogle af de tilstedeværende at få den åbnet, så han kunne komme ud.

Ulykken skete om eftermiddagen. Derefter skete der ikke meget. Han fik telefonnummeret på modparten og ringede efter sin søster, som hentede ham. Bilen var ødelagt. Han havde ingen smerter den dag.

Dagen efter, da han skulle på arbejde, kom smerterne rigtig stærkt. Han ringede til lægen efter at have været på arbejde en times tid. Det var omkring kl. 10. Lægen sagde, at han skulle komme ind, og da han kom, sagde lægen, at han skulle på sygehuset med det samme, så der kom en ambulance, som kørte ham til sygehuset. Han blev scannet og fik taget røntgenbilleder. Smerterne blev derefter værre og værre. Smerterne var hovedpine og smerter i nakken, og panodil hjalp ikke. Han har været igennem et langt behandlingsbeløb, men intet har hjulpet, heller ikke botoxindsprøjtninger.

Inden ulykken arbejdede han som selvstændig frisør, hvor han var afsted hver dag. Han havde ingen ansatte. Efter ulykken lukkede han salonen, og den var lukket et par uger, indtil han ansatte en medarbejder til at køre det videre, men efter 7-8 måneder lukkede han butikken. Han har ikke været tilbage i almindeligt arbejde siden. Han arbejder indimellem i [REDACTED] i Vejle. Han husker ikke, hvornår han startede på det, men mener det var i slutningen af 2017 eller i starten af 2018. Foreholdt at den første lønseddel er fra juni 2019, har han forklaret, at han ikke kan huske det.

Salonen [REDACTED] ligger ud til [REDACTED]. På støttebilag 3 kan man se facaden, mens støttebilag 4 viser udsynet fra salonen. Han kender indehaveren. Indehaveren, [REDACTED], blev i sin tid klippet hos ham, og de sås privat, da de kender hinandens familie. Han hjalp [REDACTED] med at åbne sin salon. Efter ulykken ringede [REDACTED] og spurgte, hvordan han havde det, og han fortalte [REDACTED], at han havde det skidt. Han kom til at råbe ad børnene, når de larmede, fordi han havde det svært og var deprimeret. Hans kone sagde, at han var nødt til at komme ud af hjemmet, og [REDACTED] sagde til ham, at han kunne komme ned til ham i salonen. Det var for at komme hjemmefra, han tog derned. Lægen sagde til ham, at han skulle lære at leve med sine smerter, og han fik at vide, at han skulle prøve at komme ud og prøve at arbejde lidt.

Ordningen med [REDACTED] er, at han arbejder et par dage om ugen. Nogle gange er det 1 dag, andre gange 2 eller 3 dage om ugen. Han tager kun de nemme kunder, og han har en stol, hvor han kan sidde og klippe, fordi han ikke kan stå hele tiden. Han holder pause indimellem 15-20 min. Han er der en gang imellem også uden at arbejde, hvor de bare snakker sammen. Nogle gange bliver han til kl. 20-21 om aftenen uden at arbejde, hvor de bare snakker. Der er også uger, hvor han ikke kommer. Han bliver bare hjemme, hvis han ikke kan pga. smerter. Han får løn for det arbejde, han udfører. Han får ikke løn for pauserne. Foreholdt indholdet af observationsrapporterne har han forklaret, at det ikke kan passe, at han har arbejdet en hel dag.

Han arbejder som oftest på den anden side af væggen end hvad der kan ses ind gennem vinduerne. Han arbejder oftest længst væk fra vinduerne i det rum, der er bag en væg. Der er to rum i salonen. Det bagerste rum er en dameafdeling. Hvis der f.eks. kommer en muslimsk dame med tørklæde, så går han ud af dameafdelingen og i herreafdelingen. Han klipper mest mænd, og kun kvinder, hvis de skal have rettet pandehår eller klippet spidser. De lette herreklipninger, som han tager, tager ca. 10 min. Han opholder sig mest i dameafdelingen, da siddestolene er lavere i det rum og derfor bedre for ham. Det kan godt være, han har været en dag i herreafdelingen, som er placeret ud til [REDACTED]. Det kan f.eks. være, hvis der er mange dameklipninger.

Han kender mange i frisørfaget. Han kender mange i Horsens, men også nogen i Vejle. Han besøger dem ofte, da det er hans venner. Han arbejder ikke andre steder end i [REDACTED]. Hvis hans søn skal klippes, får han lov at låne en frisørsalon i By 1 .

[REDACTED] har forklaret, at har udarbejdet Dan Crash-erklæringen af 4. maj 2018. Han har haft lejlighed til at gennemgå sin erklæring forud for retsmødet. De fik en mail ind fra [REDACTED] med det opdrag, som står på erklæringens s. 1. Erklæringen er udarbejdet på baggrund af de oplysninger, de får. De indhenter ikke selv yderligere oplysninger. Det er ikke sikkert, de får alt materiale. I denne sag var der ingen taksatorrapport på den påkørende bil. Erklæringen er udtryk for en objektiv beregning, og de ved ikke i hvilken sammenhæng, den skal bruges. Her kan de måske godt regne ud, at der er tale om en personska-desag.

Når han på s. 3 i rapporten kan konkludere, at tilkoblingsanordningen, eller trækkrogen, ikke er ramt, så er det ud fra de skader, der er på bilerne. Der, hvor der er ridser og lakafsmitning, er der, hvor bilerne er ramt. Hvis trækkrogen er ramt, vil man kunne se det på forenden af den bagvedkørende bil, og der er intet her, der tyder på, at noget er blevet ramt af trækkrogen. Hvis køleren på bilen var blevet ramt, ville man kunne se det indirekte af taksatorrapporten,

men det kan man ikke her. Der er ikke noget i materialet, der indikerer, at trækroge har ramt den bagvedkørende.

Oplysning om, hvor langt der har været mellem den forankørende bil og skadelidtes bil, har betydning for den tidsmæssige adskillelse der er mellem bagende-kollisionen, hvor man bliver kastet bagud, og frontalkollisionen, hvor man bliver kastet fremad. Det har ingen betydning for beregningen af påkørselshastigheden, bortset fra, at hvis der er rigtig langt vil den bagvedkørende oftest forsøge at bremse. Her har han regnet med, at man holdt en normal afstand på ca. 3 meter.

EES er en beskrivelse af deformationsenergien som en hastighed. For at forklare det, så indikerer den bule, der er i bilerne, en vis energi. Det beskriver man med EES for bedre at forestille sig, hvor stor den bule er. Tidligere beskæftigede man sig ikke meget med deformationsenergien i hans fag, da den betyder mindre i de samtlige energier ved de større uheld, som sådan nogen som ham, oftest blev kaldt ud til. I de her sager, hvor kollisionshastighederne er lavere, bliver deformationsenergien, altså bule størrelse bliver en større del af den samlede energimængde.

Han har i denne sag taget udgangspunkt i, at kun den bagvedkørende har været i bevægelse. Dvs. at al den energi, den bil kommer med, skal blive til en bule på fronten af sig selv, på bagenden af den forankørende bil, på fronten af den forankørende bil og på bagenden af den forreste bil plus, at der skal være energi i selve Toyota'ens bevægelse. Dvs. man skiver energien op i mindre bidder, hvor man ser på bule størrelse enkeltvis, og det der så er tilbage, er det, der bevæger Toyota'en.

Han har vurderet størrelserne af energierne og det er et input til hans beregning, så den indgår i det samlede resultat. En stor del af den samlede vurderingen er, hvor store skaderne er. Også restitutionkollisionen, som er udtryk for, hvor meget fjedring der er i kollisionen, har også stor betydning. I de voldsomme kollisioner betyder det mindre, men i de mindre kollisioner, betyder det mere. Det betyder hvor meget tingene fjedrer tilbage igen. Han bruger også disse energiberegninger til at vurdere, om han rammer rigtige, for de energier, der er, skal passe hele vejen med den energi, der kommer fra den bagvedkørende bil. Det er en samlet vurdering af energiernes forløb gennem de tre kollisioner.

Forespurgt om det har en betydning, at føreren af Toyota'en har forklaret, at døren i førersiden ikke kunne åbnes, har han forklaret, at det kan have en betydning. Det, der står om døren, fortæller ham med større sandsynlighed end, at der har været noget galt med døren, at der har været noget galt med forskærmen. Det, der står er, at forskærm er skubbet tilbage, hvorved døren kan have

været sværere at åbne. Han har taget denne oplysning ind på den måde, at det lyder sandsynligt, at forskærmen er skubbet tilbage ved i kollisionen med den forankørende bil. Den oplysning ændrer således ikke på hans konklusioner. Hvis der havde stået noget om, at der havde været påvirkning af dørens hængsler, kunne det have vist, at kollisionen var gået dybere ind, men det så han ingen oplysninger om i denne sag.

Det er et usikkerhedsmoment, at der ikke er en taksatorrapport for den bagvedkørende bil, hvilket betyder, at hans beregninger selvfølgelig er forbundet med en vis usikkerhed. Han har billederne, hvor han har søgt at vurdere visuelt, hvad der er sket, men når han ikke ved, hvad der er skiftet, kan han ikke nærmere sige, hvor stor usikkerhed der kan være.

Foreholdt, at det af s. 5 i erklæringen fremgår, at kollisionen sker kofanger mod kofanger, så handler det om, hvordan energierne vandrer fra den ene bil ind i den anden. Hvis f.eks. en lastbil rammer en personbil, vil lastbilens kofanger ramme hen over personbilens kofanger, det kaldes overkøring. Ved to personbiler kan man forestille sig, at den bagvedkørende bremser ned og måske undviger mod venstre, så vil kollisionen være underkørende. Hvis der er en underkørende påkørsel, så vil noget af energien gå til at løfte og trykke den anden nedad. I denne sag har han valgt kofanger mod kofanger, som er "worst-case", fordi der herved ikke mistes energi fra den ene bil til den anden.

Når der står, at der er et vurderet overlap på 30 %, så er det så mange procent af fronten, der er involveret. Der har han lagt den i den høje ende. Crashtests viser, at hvis man er under 20 km/t i kollisionshastighed, og man rammer med hele fronten i hele bagenden, og der ikke er hverken vinkel eller over-/underkørsel, så vil restitutionen være omkring 0,48. Ved 50 % heraf vil det være 0,24 og ved 25 % vil det være 0,12. Fordi der er en usikkerhed har han valgt at sige, at restitutionen kan være høj, men restitutionen hænger også sammen med hvor mange blivende beskadigelser, der er, altså hvor store buler, der er tilbage, fordi den siger noget om, hvor meget der fjedrer. Jo mere, der fjedrer, jo færre buler er der og omvendt. Dvs. at høj restitution giver få buler, mens lav restitution giver mange buler.

Sammenstillingen viser, at der er ramt kofanger mod kofanger, dvs. højden, men ikke hvor bredt der er ramt. Det er de 30 %.

Når bilerne kører sammen, som det fremgår af rekonstruktionen s. 6, betyder det, at der er der en lidt længere stødtid, og en kollisionstype, der er sværere at bestemme præcist, fordi det ikke nødvendigvis er de helt hårde karrosseridele, der er ramt. Når man ser på Opel'en, s. 5, kan man se på afdækningen, at forlygten sidder lidt skævt og der er kommet energi ind på selve motorhjelm. Det indikerede for ham, at den har været i gang med en afbremsning og undvi-

gelse mod venstre. Han kan dog ikke sige det prævist, fordi der ikke er den tak-satorrapport. Han har derfor også kigget på billedet ved siden af, hvor man kan se kofangerstiveren, som sidder på noget, som ligner en harmonika, og som det er meningen skal klappes sammen ved et hårdt sammenstød. Han kan se, at harmonikaen ikke er helt klappet sammen, men han kan ikke se, om den er mere eller mindre klappet sammen. Det medfører derfor en usikkerhed, at kollisionen er sket på denne måde.

Foreholdt, at han under bemærkninger s. 7 har anført, at Toyota'en bliver udsat for modsatrettede accelerationspåvirkninger ved et givet tidsmæssigt forløb, har han forklaret, at han ikke har viden om afstanden mellem bilerne og derfor heller ikke om den tid, der går fra den ene til den anden kollision. Hvis det er, som han har sat det, at der er en normal afstand mellem dem, så vil kollisionerne være tidsmæssigt adskilt, så føreren ikke er på vej frem, når han rammer den forankørende bil. Hvis føreren er på vej frem under kollisionen med den forankørende, så kan det give en større accelerationspåvirkning.

Han har udarbejdet sine konklusioner efter bedste evne og efter bedste overbevisning. I nogle biler kan man foretage udlæsning af kollisioner, og han har endnu ikke oplevet, at han har beregnet den sandsynlige påkørselshastighed for lavt. Ikke dermed sagt, at han ikke kan regne forkert, men han forsøger at tage alle forbehold. Det, der står i rapporten, er det, han tror på. De usikkerheder der er, er således forsøgt indeholdt i de løbende beregninger undervejs. Han har taget de deformationsenergier, der er beregnet ved forskellige crashtests, og ved at sammenligne forskellige scenarier, kunne han se, at skader ved 12 km/t var større og de 9 km/t var okay, men nogle andre komponenter var ikke passende. Han har derfor forsøgt at tage højde for de usikkerheder, der er.

■■■■ har forklaret, at han ejer salonen ■■■■ i By 2. Han har kendt ■■■■ længe fra frisørfaget, og de kender hinandens familier. De kommer fra samme by i ■■■■ og har derfor både fag og kultur til fælles. De mødes både i salonen og privat. ■■■■ kommer i salonen, når han har lyst. Efter ulykken blev ■■■■ deprimeret og vidnet sagde ti ham, at han kunne komme til salonen, hvor han kunne lave kaffe eller stå sammen med de andre. Nogle gange hjælper ■■■■ med at klippe et par timer, men han kan ikke arbejde fuld tid og stå der hele dagen. De hjælper hinanden. ■■■■ klipper 20 min og tager en pause, hvor han ryger eller går en tur, og så klipper han igen. Han kan også godt holde pause i salonen.

Han betaler løn for ■■■■ arbejde, for det skal ikke se ud som om, han har ulovlig arbejdskraft i salonen. ■■■■ er timelønnet og får løn for det reelle arbejde, han har haft. Vidnet har en stor salon med både herre- og dameafdeling og et køkken. Det rum, der ligger tættest på ■■■■ er herreafdelingen. Det er også der, man går ind. ■■■■ står nogle gange i dameafdelingen, fordi der

er en lav stol, han kan bruge, men han er også inde i herreafdelingen. Det er svært at sige, at [REDACTED] er mere det ene sted end det andet. Han er der ikke fast.

Han har tre stole i herreafdelingen, og de stole, der er tættest på vinduerne ud til Kirketorvet, er der, hvor vidnet og hans faste kollega oftest står. [REDACTED] står som oftest andre steder end der.

Han har aldrig oplevet [REDACTED] arbejde en hel dag uden pauser [REDACTED] arbejder ikke 7-8 timer, men klipper og tager pauser. Det er ikke som dem, der kan arbejde hele dagen. [REDACTED] er en voksen mand, som kender både vidnet og vidnets far. Han er fri og hjælper også med kaffe. Indimellem klipper han pensionister og ofte sidder han ned, når han klipper. Han arbejder ikke en hel dag. En klipning tager ca. 20 minutter. En maskinklip tager kortere tid. Det er forskelligt, om [REDACTED] klipper med maskine eller saks, men han får oftest de nemme klipninger, som ikke tager så lang tid.

[REDACTED] har forklaret, at han var med til at observere sagsøger i sagen. Opgaven var at beskrive sagsøgers gøren og laden, hans færden og hans mobilitet henset til den skade, der var anmeldt. Han var ikke ansat af [REDACTED] [REDACTED] men af [REDACTED], som var leverandør på opgaven, og som han så var underleverandør til. Han er upartisk og kender ikke til, hvem der har bedt om opgaven. Han har forsøgt at genopfriske sin hukommelse, men det ligger 3 år tilbage, hvorfor han ikke i dag husker sagsøgers skade, men det har han fået at vide dengang. Der er lavet et forudgående arbejde forud for en sådan observation, og det bliver de gjort bekendt med, inden de går i gang, men han husker ikke i dag, hvad det var i denne sag. Det er typisk sager, hvor der er anmeldt en skade, og hvis skadelidte har anmeldt noget med øjet, så er der ikke årsagssammenhæng til f.eks. at han bruger sin arm, så derfor får de at vide, hvad de konkret skal være opmærksomme på.

Forevist oversigtsfoto af [REDACTED], støttebilag 2, har han forklaret, at der var vejarbejde på stedet dengang, hvorfor det så lidt anderledes ud. Forevist fotos, støttebilag 3 og 4, har han forklaret, at det var den salon, de observerede, og den plads, der var foran.

Han er 2 meter høj, så derfor kunne han gå forbi salonen og kigge ind ad vinduerne. De kunne holde parkeret f.eks. langs bygningen modsat salonen og se ind gennem vinduerne, og så gik de forbi jævnlige, f.eks. hvert kvarter. Det var helt almindelig visuel observation uden brug af hjælpemidler. Han husker ikke, hvad de kunne se fra bilen, så der må han henholde sig til rapporten. Runderingerne foregik ved, at de gik forbi vinduerne. Normalvis vil man tilpasse det et mønster, men han husker, at der var et ret stort naturligt flow af kunder, hvorfor de passede det ind, så det virkede naturligt. Det interessante for dem var at

se, om det var sagsøger, der klippede, eller hvad han lavede, for han ikke var alene i salonen. Som han husker det, var der konstant kunder fra åbningstid til lukketid. De vil som observatører have overvejelser om, hvordan de agerer, da det godt kan være mistænkeligt, at den samme høje mand går forbi et vindue og kigger ind hvert kvarter. De var fire personer, der observerede i denne sag, så de skiftedes til at observere, skiftede tøj, tog en kasket eller briller på og lignende. Vidnet var gennemgående observatør på alle dage.

De har helt sikkert ikke set ham klippe hver gang, de runderede. Han mener, der stod to eller tre frisører i salonen og klippede, og han mindes ikke, at sagsøger klippede hver gang, men oftest.

Det er hans indtryk, at modus var, at der var færden fra By 1 typisk kl. 9, [redacted], og derefter færden op gennem By 2 by, så sagsøger oftest var ved salonen ved åbningstid eller lidt før. Nogle dage har de sluttet observationerne før andre, men de dage, hvor de har observeret salonen til lukketid, har sagsøger klippet hele dagen. Nogle dage var de der til kl. 12, og andre dage til kl. 18.

Foreholdt sagsøgers forklaring om, at han også blot opholdt sig i salonen, har vidnet forklaret, at det ikke er hans plads at komme med vurderinger, han har blot observeret objektivt, hvad han har set. Det var hans indtryk, at når han passerede forbi, så kan det godt være, at aktiviteten gik fra at feje til at klippe, men det var hans objektive indtryk, at sagsøger indgik i arbejdsfordelingen i salonen.

[redacted] har forklaret, at han har givet oplysninger til observationsrapporterne, men har ikke udarbejdet dem. Han husker ikke, hvor mange dage, han observerede ved frisørsalonen [redacted]. Han går ud fra, det er der, hvor salonen er på foto, støttebilag 3, men det er mange år siden. Han kan genkende, at det var en åben plads som det ses på foto, støttebilag 4.

De var positioneret, så de havde udsyn til [redacted] og kunne konstatere, hvem der havde afgang til og fra salonen. De kunne se ind i salonen. De stod i højre side af foto, støttebilag 4, da de observerede, men de var også tættere på. De var helt henne ved træet som ses på foto, støttebilag 3. Han husker ikke i detaljer, hvor de stod, men de har bragt sig i position for at kunne se det, de skulle, både stationært og mobilt. Periodevis kunne se direkte ind i salonen. De kunne tydeligt se, hvad ham, de skulle observere, lavede. De kunne ikke se ham hele tiden, men de kiggede ind, og hvis der så var behov for at positionere sig anderledes for at observere ham, så gjorde de det. Han husker, at det var forskelligt under observationen, om han selv kunne se ham gennem vinduet, for det afhang af vinklen. Han kunne som sin kollega også se ind ad vinduerne.

Foreholdt, at det af observationsrapporterne fremgår, at han, de observerede "næsten eller stort set klippede hver gang" har han forklaret, at han umuligt kan svare på, hvor meget han klippede i løbet af en dag. Han kan kun svare ud fra det, han så, og da klippede han. Han må henholde sig til rapporten, for han kan ikke komme det nærmere i dag.

Han kan ikke konkludere på det samlede antal kunder. Han og hans kollegaers opgave var at observere og bringe oplysninger videre. Det var ikke en del af opgaven at konkludere.

Parternes synspunkter

har i sit påstandsdokument anført:

"...

Denne sag omhandler personskadeerstatning og en deraf følgende tvist omkring årsagssammenhæng.

Sagsøger gør gældende, at sagsøger ved ulykken den 9. april 2014 kom til skade med nakken. Sagsøgte er ansvarlig for skaden og skal betale ertstatning og godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 1, stk. 1 og 2.

Sagsøgers skader fra ulykken har medført varige mén og et betydeligt tab af erhvervsevne.

Det gøres gældende at den vejledende udtalelse fra AES af 7. maj 2019 (bilag 1) skal lægges til grund i relation til vurderingen af méngraden og erhvervsevnetabet, idet det er AES, der er bedst egnet til at foretage vurdering heraf og idet udtalelsen er foretaget på et korrekt og tilstrækkeligt oplyst grundlag. Der er således ikke grundlag for at tilsidesætte denne vurdering.

Det gøres på den baggrund gældende, at sagsøger har et varigt mén på 8 %, jf. erstatningsansvarslovens § 4 og et erhvervsevnetab på 50 %, jf. erstatningsansvarslovens § 5.

Sagsøger gør yderligere gældende, at smerterne i nakken opstod indenfor det første døgn. Det fremgår både af konklusionen i speciallægeerklæring fra af 30. maj 2018 (bilag B, side 5) og tillæg af 6. juli 2018 (bilag E, side 1):

"1. Smerter indenfor det første døgn med nakkesmerter, hovedpine og smerter ned i rygsøjlen. Vedvarende gener siden ulykken."

Det er desuden dokumenteret i journalnotatet fra skadestuen den 10. april 2014, bilag B, side 15, hvor det fremgår at:

*"Påkørt bagfra i går. Egentlig ikek nogle smerter da, **men hertil morgen** smerter sv.t. ve. side af halsen. Og når han kigger bagover."* (min fremhævning)

Det gøres gældende, at der ikke er konkurrerende årsager til smerterne i nakken, herunder andre skader mod nakken. Det er således ulykken den 9. april 2014, der er årsag til smerterne i nakken og de medfølgende ledsagesymptomer samt den nedsatte erhvervsevne.

Det gøres endelig gældende, at der kan kræves erstatning for advokatudgifter for den del af erstatningssagen, der ligger forud for stævningen. Sagsøgte har uberettiget nægtet at udbetale godtgørelse for varigt mén og erhvervsevnetab til sagsøger. Såfremt sagsøgte havde udbetalt korrekt erstatning, havde sagsøger været berettiget til erstatning for rimelige advokatudgifter beregnet ud fra erstatningens størrelse. Det skal ikke komme sagsøger til skade, at sagsøgte uberettiget nægter at udbetale korrekt erstatning og derfor tvinger sagsøger til at kræve beløbet betalt via en retssag. Beløbet på 40.000 kr. er anslået ud fra erstatnings størrelse og de sagsbehandlingsskridt, der har været, herunder særligt den særdeles langvarige behandling (6 år) og den omfattende behandling af sagen i AES.

..."

Forsikringsselskab har i sit påstandsdokument anført:

" ...

Sagsøgte bestrider, at der er årsagssammenhæng mellem færdselsuheldet den 9. april 2014, og sagsøgers gener og tab af erhvervsevne. Opgørelsen af tabet bestrides endvidere, og det gøres gældende, at det er sagsøgte, der som kravstiller har bevisbyrden for, at den fornødne årsagssammenhæng foreligger samt kravets korrekte opgørelse. Denne bevisbyrde er ikke løftet.

Synspunkterne uddybes i det følgende.

Årsagssammenhængen

Det gøres gældende, at det er sagsøger som kravstiller, der skal godtgøre, at der er årsagssammenhæng mellem færdselsuheldet den 9. april 2014 og sagsøgers helbredsmæssige gener med deraf følgende funktionsmæssige begrænsninger. Denne bevisbyrde skal løftes med mere end overvejende sandsynlighed eller i hvert fald overvejende sandsynlighed.

Sagsøger har ikke løftet denne bevisbyrde, herunder i en sådan udstrækning, at sagsøgeren skulle være berettiget til godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne.

Det er således ikke godtgjort med den fornødne grad af sikkerhed, at sagsøgeren kom til skade ved færdselsuheldet den 9. april 2014 på en sådan måde og i en sådan grad, at sagsøgeren ikke efterfølgende skulle være i stand til at varetage sit arbejde i (tilnærmelsesvist) samme omfang som forud for uheldet.

Sagsøgte bestrider, at sagsøger ved færdselsuheldet den 9. april 2014 blev påkørt bagfra med høj hastighed. Det gøres derimod gældende, at der var tale om et lavkollisionsuheld med beskedne hastigheder involveret.

Ved vurderingen af, om der er årsagssammenhæng mellem færdselsuheldet og sagsøgers helbredsmæssige tilstand, må der tages hensyn til karakteren af færdselsuheldet, der skete med lav hastighed, jf. U2011.128H. Det gøres gældende, at den påvirkning sagsøger var udsat for den 9. april 2014 ikke var egnet til at medføre varige gener. I tilknytning hertil bemærkes det, at synspunktet støttes af Retslægerådet svar til spørgsmål 1 i rådets erklæring af 27. august 2021, hvoraf fremgår:

"Der har i dette tilfælde været tale om en beskeden påvirkning uden strukturel eller neurologisk skade. En sådan vævspåvirkning vil være selvbe-grænsende og er ikke af en karakter, der er egnet til at fremkalde varige symptomer."

Det gøres gældende, at sagsøgers helbredsmæssige tilstand er en følge af øvrige og færdselsuheldet den 9. april 2014 uvedkommende forhold. Sagsøgers forudbestående og konkurrerende gener kan i sig selv forklare sagsøgers helbredsmæssige tilstand i tiden efter færdselsuheldet. Retslægerådet har således i den indhentede udtalelse i svar til spørgsmål 2 anført:

"De mange efterfølgende klager har funktionelt præg, og Retslægerådet finder det mindre sandsynligt (under 50%), at de er forårsaget af ulykkestilfældet."

Retslægerådet angiver endvidere i deres erklæring, at sagsøgers reaktion er uden proportion, og at en sådan reaktion opstår på baggrund af et kompleks af biopsykosociale faktorer, hvoraf ulykkestilfældet kun er en enkelt del. Det er endvidere angivet, at de klager, sagsøger angiver,

findes i alment i befolkningen, og at det samlede kompleks sjældent opstår spontant. Sagsøger pådrog sig ved færdselsuheldet, således ikke en personskade, og dermed har sagsøger heller ikke pådraget sig et varigt mén eller et tab af erhvervsevne som følge af færdselsuheldet.

Det gøres således gældende, at det efter udtalelsen fra Retslægerådet står klart, at der ikke er årsagssammenhæng mellem færdselsuheldet og sagsøgers genebillede samt tab af erhvervsevne.

Der kan endvidere ikke lægges bevismæssig vægt på Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse, idet den hviler på et forkert og utilstrækkeligt oplyst grundlag. I udtalelsen lægges det endvidere til grund, at sagsøger ved færdselsuheldet blev påført en personskade, hvilket, Retslægerådet har fundet, ikke er tilfældet.

Erstatningsopgørelsen

Den beløbsmæssige opgørelse af det rejste krav bestrides også i sin helhed. Der er således ikke nærmere redegjort for eller fremlagt dokumentation for beregningerne af méngrad og erhvervsevnetabet, herunder den fastsatte årsløn og den omtalte pristalsregulering og aldersreduktion. Det gøres gældende, at det er sagsøger, der har bevisbyrden for, at kravet er opgjort korrekt. I forlængelse heraf bemærkes det, at den fremlagte R-75 for indkomståret forud for færdselsuheldet udviser en beskeden B-indkomst på 56.000 kr. kr. fra sagsøgers frisørsalon.

Det gøres endvidere gældende, at sagsøgers endnu ikke afholdte advokatudgifter, der vedrører tiden forud for sagsanlægget, ikke skal indgå i opgørelsen af sagsøgers erstatningskrav.

..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen. [REDACTED] har i den forbindelse oplyst, at påstandsbeløbene ikke længere bestrides beregningsmæssigt, og at opgørelsen af méngraden til 8 % ikke bestrides, hvis retten finder frem til, at der er årsagssammenhæng.

Rettens begrundelse og resultat

Ifølge de lægelige oplysninger og udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring lægger retten til grund, at [REDACTED] lider af gener blandt andet i form af nakkesmerter.

Spørgsmålet er, om disse gener skyldes trafikulykken den 9. april 2014.

På baggrund af Dan-Crash rapporten af 4. maj 2018 og vidnet [REDACTED] forklaring om udarbejdelsen af rapporten sammenholdt med Retslægerådets

besvarelse af spørgsmål 1 finder retten, at påkørslen ved trafikulykken den 9. april 2014 skete ved beskeden påvirkning uden strukturel eller neurologisk skade. Efter Retslægerådets besvarelse af spørgsmål 1 lægger retten til grund, at en sådan vævspåvirkning vil være selvbegrænsende og er ikke af en karakter, der er egnet til at fremkalde varige symptomer. Retten finder det på baggrund af Retslægerådets besvarelse af spørgsmål 4, at det er mindre sandsynligt, at [REDACTED] gener, herunder i form af nakkesmerter, er forårsaget af ulykkestilfældet.

[REDACTED] har på denne baggrund ikke løftet bevisbyrden for, at der er årsagssammenhæng mellem trafikulykken den 9. april 2014 og hans varige gener i form af nakkesmerter. Udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervs-sikring kan henset til Retslægerådets primære kompetence vedrørende medicinsk årsagssammenhæng ikke føre til en anden vurdering.

[REDACTED] frifindes derfor for [REDACTED] krav om erstatning for varigt mén og erhvervsevnetab. Der er herefter ikke grundlag for at pålægge [REDACTED] at erstatte [REDACTED] eventuelle udgifter til advokatbistand forud for sagens anlæg, hvor [REDACTED] også frifindes for dette krav.

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 70.000 kr. [REDACTED] er momsregistreret. Da [REDACTED] er meddelt fri proces, skal sagsomkostningerne betales af statskassen, jf. retsplejelovens § 331, stk. 1, nr. 4.

THI KENDES FOR RET:

[REDACTED] frifindes.

Statskassen skal til [REDACTED] betale sagsomkostninger med 70.000 kr.

Beløbet skal betales inden 14 dage.

Sagsomkostningerne bliver forrentet efter rentelovens § 8 a.